

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/80/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010179
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010179.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci L. O., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom I. X., B. X. XXX/XX, okres R., o návrhu prokurátora na uloženie ochranného opatrenia podľa § 73 odsek 1 Tr. zákona, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 17. júna 2021 prejednal sťažnosť L. O. podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. mája 2021 pod sp. zn. 6Nt/29/2021 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť L. O. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí uznesením zo dňa 14. mája 2021 pod sp. zn. 6Nt/29/2021, na podklade podaného návrhu prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín pod č. k. 1Pv 581/20/3309-22 zo dňa 15. februára 2021, podaného na okresnom súde dňa 18. februára 2021, podľa § 73 odsek 1 Tr. zákona uložil L. O., nar. XX.XX.XXXX ochranné ústavne protialkoholické a psychiatrické liečenie. Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že podaný predmetný návrh prokurátorky, na podklade vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí, za osobnej účasti intervenujúcej a dozorovej prokurátorky, L. O., ktorý mal možnosť sa k podanému predmetnému návrhu vyjadriť i jeho obhajkyňa, je dôvodný. U L. O., ktorý bol pôvodne ako obvinený trestne stíhaný pre trestný čin prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písm. b), odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona a voči nemu bolo zastavené trestné stíhanie podľa § 215 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku pre nepríčetnosť ešte v prípravnom konaní, existujú skutočnosti, ktoré odôvodňujú u neho uloženie ochranného ústavného protialkoholického a psychiatrického liečenia, čo L. O. v podstate ani nenamietal s tým, že ale nesúhlasí s jeho ústavnou formou. Okresný súd uloženie iba ústavnej formy odôvodnil s poukazom nie len na závery v správe W.. Q., z ktorej vyplýva, že L. O. sa pod vplyvom bludu opätovne vrátil ku konaniu, ktoré bolo predmetom trestného stíhania, keď začal opätovne chodiť za poškodenou, čo ani on sám nespochybnil, ale aj s poukazom na závery znaleckého dokazovania. Táto skutočnosť preto relevantne odôvodňuje, aby sa L. O. ochrannému protialkoholickému a psychiatrickému liečeniu podrobil v jeho ústavnej forme, keď sám znalec W.. W. N. na verejnom zasadnutí potvrdil, že u L. O. je ambulantná forma, založená prakticky iba na medikáčajnej liečbe nedostatočná, pretože zlyháva i napriek tomu, že menovaný sa jej predtým podroboval.

Proti tomuto uzneseniu, v zákonnej lehote troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia - vyhlásenia na verejnom zasadnutí podal L. O. prostredníctvom obhajkyne sťažnosť, ktorú odôvodnil nasledovne:

„Napadnuté uznesenie nepovažujeme za správne, zákonné a dostatočne odôvodnené. Máme za to, že v danom konaní neboli splnené podmienky pre uloženie ochranného liečenia ústavnou formou.

V prípade, ak súd rozhoduje o uložení ochranného ústavného liečenia, mal by za každých okolností, skúmať, či bude takéto jeho rozhodnutie v súlade s právnymi predpismi a nebude spôsobilé zasiahnuť do základných práv osoby, o ktorej sa rozhoduje. Pri tak závažnom zásahu do osobnej slobody osoby trpiacej duševnou poruchou, akým je uloženie ochranného liečenia ústavnou formou, musí súd v priebehu dokazovania s ohľadom na princíp proporcionality zásahu overiť a preskúmateľným spôsobom odôvodniť prečo nepostačuje uloženie prostriedku miernejšieho, t. j. ochranného liečenia ambulantnou formou. V danom prípade máme za to, že súd sa touto otázkou dostatočne nezaoberal a v odôvodnení napadnutého uznesenia sa s ňou dostatočným spôsobom nevyšporiadal.

L. O. v priebehu konania nerozporoval potrebu uloženia ochranného liečenia, nakoľko potrebu liečby svojej choroby si uvedomuje, súhlasil s ambulantnou formou ochranného liečenia. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že L. O. sa dobrovoľne podrobuje psychiatrickej liečbe, pravidelne sa dostavuje na kontroly k psychiatrovi, pravidelne užíva lieky, tzn. dodržiava nariadený liečebný režim.

Podľa znaleckého posudku č. 236/2020 znalec navrhol L. O. uloženie ochranného psychiatrického a protialkoholického liečenia ambulantnou formou. K zmene záverov znalca došlo až na verejnom zasadnutí po oboznámení správy ambulantného psychiatra W. Q., ktorý emailom navrhol súdu, aby uložil L. O. ochranné liečenie ústavnou formou. Znalec preto na verejnom zasadnutí navrhol uloženie ochranného liečenia ústavnou formou, pričom však na verejnom zasadnutí nevyhlásil, že liečba v máji 2021 mohla L. O. zabráť.

Máme za to, že súd postupoval nesprávne, pokiaľ vychádzal z takéhoto záveru znalca modifikovaného iba na verejnom zasadnutí bez toho, aby znalec opätovne vyšetril L. O. a vyhotovil prípadne dodatok k znaleckému posudku, ktorý by reflektoval nové zistenia získané znalcom počas vyšetrenia L. O.. Máme za to, že bez vyšetrenia L. O. sa znalec nemohol relevantne vyjadriť k jeho zdravotnému stavu a relevantne zhodnotiť potrebu ambulantného alebo ústavného liečenia.

Súd navyiac pri svojom rozhodovaní dostatočným spôsobom nevzal do úvahy správanie L. O., jeho kladný postoj k potrebe uloženia ochranného liečenia, jeho uvedomenie si existencie a potreby liečenia duševnej poruchy, jeho spoluprácu s psychiatrom v rámci ambulantnej liečby, pravidelné užívanie liekov a pod.

Za danej situácie, kedy L. O. spolupracuje s ambulantným psychológom, jeho postoj k svojej duševnej chorobe a liečbe je dostatočne sebakritický, rešpektuje pokyny lekára a užíva lieky, máme za to, že uloženie ústavnej formy ochranného liečenia predstavuje neodôvodnený zásah do práva L. O. na osobnú slobodu.

Vzhľadom na skutočnosti uvedené vyššie máme za to, že tu neexistuje taká naliehavá potreba ochrany spoločnosti, ktorá by prevážila nad zásahom do osobnej slobody L. O. a ktorá by odôvodňovala uloženie ochranného liečenia v ústavnej forme, nakoľko máme za to, že ambulantná forma ochranného liečenia by bola v danej veci plne postačujúca.

S prihliadnutím na vyššie uvedené L. O. navrhuje, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Nt/29/2021 zo dňa 14.05.2021 a sám vo veci rozhodol tak, že uloží L. O., nar. XX.XX.XXXX, ochranné psychiatrické a protialkoholické liečenie ambulantnou formou.“

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti L. O., ktorá mu spolu so spisom bola predložená 11. júna 2021, na neverejnom zasadnutí dňa 17. júna 2021 preskúmal v zmysle § 192 odsek 1 Tr. poriadok správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť L. O., hoci bola podaná oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste, nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval vecne správne a zákonne, keď na podklade podaného návrhu prokurátorky na uloženie ochranného opatrenia podľa § 73 odsek 1 Tr. zákona uložil L. O. ochranné ústavné protialkoholické a psychiatrické liečenie. Takéto rozhodnutie má i podľa názoru nadriadeného krajského súdu plnú oporu vo výsledkoch dokazovania na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané pred prvostupňovým okresným súdom. Ako vyplynulo z obsahu predloženého vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trenčín, Obvodného oddelenia Policajného zboru Dubnica nad Váhom, ČVS:ORP-928-DC-TN-2020 proti L. O., nar. XX.XX.XXXX sa skutočne viedlo trestné

stíhanie ako proti obvinenému zo spáchania trestného činu prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písm. b), odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, keď toto trestné stíhanie, pre preukázanú existenciu nepríčetnosti obvineného L. O. bolo podľa § 215 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku zastavené, pričom zo záverov znaleckého dokazovania v prípravnom konaní vyplynulo, že u menovaného je nevyhnutné uloženie ochranného protialkoholického a psychiatrického liečenia, v tom čase ambulantnou formou. Do času konania verejného zasadnutia pred okresným súdom a tak, ako to vyplynulo z dokazovania zákonným spôsobom hodnotených dôkazov, vznikla však dokonca potreba už uloženia takéhoto druhu ochranného opatrenia L. O. až v ústavnej forme, čo má relevantnú oporu predovšetkým z presvedčivého, zrozumiteľného a nepochybného záveru nielen odborného lekára W.. Q. ale aj takéhoto záveru znalca W.. N.. Okresný súd preto správne a zákonne takéto ochranné opatrenie L. O., i napriek jeho nesúhlasu uložil. Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom podrobne odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody v podrobnostiach len poukazuje.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov nepovažoval sťažnosť L. O. za dôvodnú, neakceptoval ju a podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku ju preto zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e j e** sťažnosť prípustná.